

ТЯНИТОЛКАЙ
А КÉТФЕJŰ

(1966-70)

МИФЫ/ MÍTOSZOK

1.

От выхода до выхода
 Не обернуться вспять
 Течение мгновения
 Не переколдовать

От выстрела до выстрела
 Сны не перевидать
 Введение в забвение
 Один взгляд в благодать

Последнее стремление
 Все поводы весь путь
 От смерти до рождения
 Ни разу не вздохнуть

A kimenettől a kimenetig
 Nem fordulhatsz vissza
 A pillanat lefolyását
 Nem befolyásolhatod.

A lövéstől a lövésig
 Nem nézheted végig újra az álmokat
 Bevezetés a feledésbe
 Egy pillantás az üdvösségbe.

Utolsó törekvés
 Minden alkalom, az egész út
 A haláltól a születésig
 Egyszer sem lélegezhetsz fel.

2.

Все трое мы уйдём в ненастье
 Мир треснет на три части сам
 Разделим сердце на три части
 Чтобы не заблудиться нам

Под утро ветрено и сыро
 Бредём обжулив общий мир
 В зубах у каждого треть мира
 И с третью каждый зол и сир

Прислуги счастья и несчастьям
 Пределы трем чужим мирам
 Разделим сердце на три части
 Чтобы не заблудиться нам

Mindhárman elmegyünk a borús őszbe
 A világ magától három részre hasad
 Három részre osztjuk fel a szívet
 Hogy ne tévedjünk el.

Hajnalban szeles és nyirkos az idő
 Vánszorgunk, becsapva a világot
 Mindegyikünk fogai közt a világ harmada
 S a harmaddal mindenki dühös és árva

Boldogságok és boldogtalanságok szolgálói,
 Három idegen világ határai
 Három részre osztjuk fel a szívet
 Hogy ne tévedjünk el.

3.

На зеленом холме верхом
 Странствуем мы
 В океаны сливаем бром

С пятилапыми львицами
 Странствуем мы
 Травы лижем – напиться бы

Опираясь на облако
 Странствуем мы
 Ось небесная под боком

A zöld domb tetején
Vándorolunk mi
Brómot öntünk az óceánokba

Ötlábú oroszlánokkal
Vándorolunk mi
Füvet nyalogatunk – inni volna jó.

Felhőre támaszkodva
Vándorolunk mi
Az égi tengely mellettünk húzódik

4.

Контузия. Зверёныш
Свернулся в прах
Калачиком в солёных
Слепых слезах

Помои властных прошлых
Текут к ногам
Последний бой - оплошность
Последний срам

Зверь утирает сопли
Последний крах
Привычки передохли
Блестят в тазах

Zúzódás. A vadállatkölyök
Összehúzta magát,
Összegömbölyödött sós,
Vak könnyek közt.

A parancsoló múlt moslékja
A lábhoz folyik
Utolsó ütközet - baklövés
Utolsó szégyen

A vadállat letörli taknyát
Utolsó csőd
A szokások megdőglöttek,
Lavórokban csillognak

5.

Слова едят сырое мясо
 И запивают пустотой
 На плоть и мякоть точат лясы
 За слово платим головой

На наши ляжки наше брюхо
 Растёт безумный аппетит
 На наше розовое ухо –
 Плати собой, кто говорит!

Пригоршни присказок, каркасы
 Приманок, призраков прибой -
 Слова едят сырое мясо
 И запивают пустотой

A szavak nyers húst esznek
 És ürességet isznak rá
 Testről, húsról locsognak
 A szóért a fejünkkel fizetünk.

Hasunk a combjainkra
 Nó az esztelen étvágy
 Rózsaszín fülünkre –
 Magával fizessen, aki beszél!

Maroknyi előmese, váz
 Csali, látomások hullámverése -
 A szavak nyers húst esznek
 És ürességet isznak rá

6.

Мир наш кудесней
 Эльфа в лесу
 Лебеди с песней
 Яйца несут

Утром спросонья
 Вечером днём
 В море затонем
 Синь - водоём

Не шевелись ты
Тише дыши
Выслушай свисты
Шумы души

Világunk varázslatosabb
Mint az erdei elf,
A hattyúk dalolva
Tojásokat tojnak

Reggel álmosan
Este nappal
A tengerben elmerülünk
Kék - víztömeg

Ne mocorogj
Halkabban lélegezz
Hallgasd meg a lélek
Fütyjeit, zörejeit.

ТЯНИТОЛКАЙ/ A KÉTFEJŰ (1965-68)

1.

Бездомный зверь,
 Проверь, поверь,
 И в синь и в серь
 Не входит в дверь,
 Бездомны сны.
 Не для казны
 Атласные,
 Прекрасные,
 Насквозь в засос негласные

Hontalan vadállat,
 Ellenőrizd, hidd el,
 Sem kék időben, sem szürke időben
 Nem jön be az ajtón,
 Hontalanok az álmok.
 Nem kincstáriak
 Atlaszból valók,
 Csodásak,
 Teljesen és összetapadva titkosak.

2.

Алее алого
 Синее синего
 Аллеи мало, мол
 Трава повымерла
 Народу много, мол
 Пути прохожены
 Наверно, бога нет
 Только похожи мы

Pirosabbak a pirosnál
 Kékebbek a kéknél
 Sétány úgymond kevés van,
 Kihalt a fű
 Sok ember van, úgymond
 Kitaposottak az utak
 Biztosan nincs Isten,
 Csak hasonlítunk hozzá.

3.

На коленки пред звёздами
 вымершими
 Становись, все желания выданы
 На траву ниц ресницами
 выцветшими
 Синеокими жёлтыми львицами.
 На обед лижем облако
 кремовое,
 Гладим горы шершавые по боку.
 Моем пасть океанами
 рыбистыми,
 Вытираем пятью ураганами.

Ereszkedj térdre a
 kihalt csillagok előtt
 Minden kívánság ki van osztva
 Borulj arcra a füre kifakult
 szempillával
 Kék szemű, sárga oroszlánokkal.
 Ebédre krémszínű felhőt
 nyalogatunk,
 Megsimogatjuk az érdes hegyek oldalát.
 Pofánkat halban gazdag óceánnal
 Mossuk ki,
 S öt hurrikánnal töröljük meg.

4.

Солнце напрасно
 Карабкается в небо
 Катится к подмёткам
 Оранжево и сине
 Хлещет по равнине
 Дорога – плётка
 Солнце – разиня
 На спину свалилось
 Злостью налилось
 Высунулось, взвыло
 Шлепнулось и сгнуло
 В полымя полыни

Оранжево и сине
 Дорога – плётка
 Хлещет по равнине

Híába kapaszkodik
 A Nap fel az égre
 Gurul le a talpunkhoz
 Narancssárgán és kéken
 Csapkod a síkságon
 Az út – ostor
 A mamlasz Nap
 A hátára dőlt
 Elöntötte a méreg,
 Kibújt, felüvöltött
 Elvágódott és eltűnt
 Lángba borult az örömfű.

Narancssárgán és kéken
 Az út – ostor
 Csapkod a síkságon.

5.

Небо такое же как мой глаз
 Красное от кровоизлияния
 Посоветуйте какую-нибудь мазь
 От зуда и рези в глазах

Двумя дырками вместо глаз
 Как отменный голландский сыр
 Прогляделся я в пух и прах
 Посоветуйте какую-нибудь мазь

Заболели глаза от густых
 Сумерек и от вокзалов
 Ресниц им мало
 И век им мало
 Всё просвечивает через них

В красной сетке сосудов
 Мячик белка
 Фарфор удивительно тонкий

Разобьётся - не чудо
 Придумайте глазам
 Две подходящих заслонки

Az ég olyan, mint a szemem
 Piros a vértolulástól
 Ajánljatok valami kenőcsöt
 A szem viszketésére és szűrő fájdalmára.

Két lyukkal a szemem helyén
 Mint egy kiváló holland sajt
 Kinéztem a szemem teljesen
 Ajánljatok rá valami kenőcsöt.

Megfájdult a szemem a sűrű
 Alkonyattól és az állomásoktól
 Kevés neki a szempilla
 S a szemhéj is kevés
 Minden átszűrődik rajtuk.

Az erek piros hálójában
 Fehér golyó
 Rendkívül finom porcelán
 Széttörik - nem csoda
 Találjatok ki a szemeknek
 Két megfelelő csappantyút

6.

Р-раз
                   рвусь пополам
   рвусь на куски
 Скручен в розу судорогой
 Трезвой тоски
 Ещё раз рвусь
                                   вдрызг
 Хрип
 Обескровлен
 Первыми брызгами
 Крашу кровли
                                   в кровь
 Солнца оттиск
 В площади диск

Влип
 тлеют тучи
 Все двадцать пальцев
 Судорогой скручены
 Треск

Hórukk
 kettészakadok
 darabokra szakadok
 Rózsává csavarodtam a józan bánat
 Görcsétől
 Mégegyszer apró darabokra
 szakadok

A hörgés
 kivérezve
 Az első fröccsentéssel
 Vérpirosra festem
 a tetőket
 A nap lenyomata
 A térben a korong
 Bennragadt
 Parázslanak a felhők
 Mind a húsz ujjat
 Görcs rándítja össze
 Ropogás

7.

А нынче рыжая луна
 Торчит безоблачно одна
 Её не съела кучевая рыба
 Она торчит сама собой
 И называется луной
 От нас когда-то оторвавшаяся глыба

И любо на нее глядеть
 Какой-то наш кусочек ведь
 На небе там
 А будто бы и светит
 И оттого что рыжина
 Луны вот так обнажена
 Чуть-чуть светлей здесь

на обуглившемся свете

Most a vörös hold
 Felhőtlenül meredezik egyedül
 Nem ette meg a halgomoly
 Magában meredezik
 És holdnak hívják
 A tőlünk egykoron leszakadt tömböt.

Jó érzés ránézni
 Hisz belőlünk származó darab
 Ott az égen
 Mintha világítana is
 És attól, hogy a Hold rőt foltja
 Meztelen
 Egy kissé világosabb van itt lent
 Az elüszkösödött világban

8.

Обмолвок скал, оговорок
 Обшарил, обрыскал
 Розовые рожицы глаза
 От глаз откололся осколок
 Мокрая бирюза

Утром продрогшим, голодным
 Ветер ходил по глазам
 Отблеск мой единородный
 Пополам

A nyelvbotlások, elszólások szikláját
 Átkutattam, áttapogattam
 A szem rózsaszín pofácskáit
 A szemből lepattant egy szilánk
 Nedves türkiz

Átfagyott, éhes reggelen
 Szél járta át a szemeket
 Egyszülött visszatükröződésem
 Félbe

9.

Радость изложена
 Вылизана блажь
 Ради похожих
 Мир – на мираж
 За свежее нет
 Мясо для котлет
 За не тот рот –
 В рулет
 За пруд
 За море в пруду
 За свежую лебеду
 Лижи
 Миражи
 Ежели нет мочи
 В пыль стереть глаза
 Не разевай ночи
 В быль в назад
 За осколков клад
 За пол-литра небес
 Лижи
 Миражи

Az öröm kirágva
 A hóbort kinyalva
 A hasonlók kedvéért
 A világot – délibábra
 A friss "nem"-ért
 Fasírthús
 A "nem azért a szájért" –
 Tekercsbe
 A tóért
 A tengerért a tóban
 A friss labodáért.
 Nyalogass
 Délibábokat
 Ha nincs erőd
 A porba törölni a szemed
 Ne szalajtsd el az éjszakákat
 A való igaz történetbe, vissza
 A szilánkokért kincs
 Félliter égboltért
 Nyalogass
 Délibábokat

10.

Перед красотой
 зажмурьте веки
 Красота – ничья
 а только всех
 Перед красотой
 глаза – калеки
 И нет рук
 чтоб океан влить в реки
 И бессилён
 первородный грех
 Перед красотой
 сознание – соска
 Перед красотой
 – стук лба о пол
 О ПЫЛЬ
 Ну а что она?
 Кровавый лозунг
 Резь в глазах в не человеческих дозах
 А калекам слепнувшим –
 КОСТЫЛЬ.

A szépség előtt
 hunyorítsd a szemhéjadat
 A szépség senkié,
 hanem mindenkié
 A szépség előtt
 a szemek – rokkantak
 És nincs kéz,
 az óceánt a folyókba önteni
 És erőtlen
 az eredendő bűn.
 A szépség előtt
 a tudat – cumi
 A szépség előtt
 – a homlok a földhöz koppan
 a porba
 És erre ő?
 Véres jelszó
 Metsző fájdalom a szemben, nem emberi dózisokban
 A megvakuló nyomorékoknak –
 mankó.

11.

Я трофеи
Не жалею
Вылью души
Станет суше
Пыл в долину
Опрокину
Стыла даром –
«С лёгким паром!»
В океаны
Канут раны
Память выбью
Вместе с зыбью
Небо в сажу
Перемажу
Сердце в синий
Суну иней

A trófeákat
Nem sajnálom
Kiöntöm a lelkeket
Szárazabb lesz
A hevületet a völgybe
Kiborítom
Hiába hültem le –
«Váljék egészségedre a fürdés!»
Óceánok
Nyelik el a sebeket
Az emlékezetet kiverem
A hullámmal együtt kioltom.
Az égboltot
Korommal bekenem
A szívet kék
Dérbe mártom

12.

По сумеркам по зорям
 Среди елок среди олив
 Как лужи лижет море
 Съедает сказки миф
 Плодятся мои мифы
 Отшельники мои
 Цари подводных рифов
 Бездомные цари

Я слаб
                   глубинной карью
 Глаза с ума сведут
 Поймают пониманьем
 И поступью минут
 Крадущейся пантерой
 Заманит в сумрак смут
 Голубовато-серым
 Заливом завлекут

С цветком всегда морока
 Бесстрастно-молчалив
 Но в каждом одиноком
 Саду возрастает миф
 Прах в стон и стон из праха
 Вокруг кромешный страх
 Не успеваем ахать
 На озеро в горах

Alkonyokon, hajnalokon
 Fenyők és olajfák közt
 Ahogy a tócsákat nyaldossa a tenger
 Úgy eszi meg a meséket a mítosz
 Úgy szaporodnak a mítoszaim
 Remetéim
 Vízalatti szirtek cárjai
 Hajléktalan cárok

Elgyengít
 Ez a mély barnaság,
 Megőrjítenek e szemek
 Megértés fog el
 S a percek
 Lopakodó párducként
 Csalogatnak
 A zavaros homályba
 Kékesszürke
 Öböllel csábítanak.

A virággal mindig baj van
 Szenvtelenül hallgat
 De minden magányos
 Kertben mítosz terem
 A por nyöszörgéssé és nyöszörgés porból
 Köröskörül koromfekete rémület
 Nem érkezünk ámulni
 A hegyi tón.

13.

Если жить
 так под острым углом
 Уподобившись стаям и стокам
 Для чего так подробно живём
 Жизнь зубря заскорuzлым уроком?
 Из каких свето-лет мы его возвратим?
 Наш урок невоскрываем и необратим

Ha már élsz,
 Élj meredeken
 Hasonlóan a falkákhoz és a vízfolyásokhoz
 Miért élünk ilyen aprólékosan
 Begyepesedett leckeként magolva életünk?
 Milyen fényévekből térítjük vissza?
 Leckénk boncolhatatlan és visszafordíthatatlan

СУЕТА СУЕТ/ HIÚSÁGOK HIÚSÁGA

1.

Перонная песенка/ Peron-dalocska

Ожиданья, ожиданья
 Длиннее встреч
 Разговеньям, расставаньям
 На встречи лечь
 Оправдания стараний
 Ошмётки снов
 Мы прикладываем к ране
 В солёный ров

Расставанья, расставанья
 Длиннее встреч
 Опасеньям, ожиданьям
 На встречи лечь
 Сколько было лет
 не стало

Их вечность ест
 Есть конец и у начала
 В один присест

Ожиданья, ожиданья
 Длиннее встреч
 Разговеньям, расставаньям
 На встречу лечь
 Ожидания не мерьте
 В вечность прыть
 Срок в конверте
 Ждать до смерти
 Ждать как жить

A várakozások, a várakozások
 Hosszabbak a találkozásoknál
 Bőjtfeloldások, elválások
 A találkozásokra vetülnek
 Az igyekezetek mentetőzései
 Az álmok foszlányaival
 Takarjuk be a sebet
 A sós árkot

Az elválások, az elválások
 Hosszabbak a találkozásoknál
 A félelmek, várakozások
 A találkozásokra vetülnek
 Hány év volt

és nincs

Örökkévalóságuk felfal
 A kezdetnek is van vége
 Egy ültő helyében.

A várakozások, a várakozások
 Hosszabbak a találkozásoknál
 Bőjtfeloldások, elválások
 A találkozásokra vetülnek
 Várakozások ne ugorjatok
 Rögtön az örökkévalóságba
 Az idő borítékolva van
 Halálig várni
 Várakozva élni.

2.

Всё помню только что прощаюсь
 Не успеваю провожать
 И сам всё пуще уезжаю
 За взглядом взгляд

за пядью пядь

И улепетывают стаями
 И октябри и феввали
 Назад?

Вперед?

А кто их знает
 Вдогонку оклик

«Не пыли!»

В их прорве лица исчезают
 И в спешке рвутся на бинты
 Родные голоса и лаи
 Для перевязки суеты

Csak arra emlékszem, hogy búcsúzom
 Alig győzöm kikísérni
 És magam is egyre többet utazom
 Pillantás után pillantás,

Arasz után arasz

És seregestől szelelnek el
 Az októberek és februárok
 Vissza?

Előre?

Ki tudja
 Nyomukban kiáltás

«Ne verd fel a port!»

Tömegükben tűnnek el az arcok
 És sietve kötszerré szakadnak a
 Kedves hangok és ugatások
 A hiábavalóság átkötözésére

3.

Опаздываем каждый день
 Опаздываем каждый час
 Опаздывает сзади тень
 Опаздывает в оба глаз
 Обвал из опоздавших слов
 Час опоздал на семь часов
 Болит живот

суетных рвот

Не переждать

не перестать

Опаздывать
 Я тороплюсь

Трамвай в галоп

Лениво катятся мосты
 Издалека ползёт река
 Спешу

Насмешкой тешит путь

Не увильнуть
 Не улизнуть
 Пока доеду

добегу

Ни луг ни губы ни гу-гу

Трамваи опоздавших «Будь»
 Трамваи опоздавших «Чуть»

Несутся в опоздавший путь
 А кажется едва-едва
 Передвигаются слова
 В какое-то куда-нибудь

Minden nap elkésünk
 Minden órában elkésünk
 Késik mögöttünk az árnyék
 Késik mindkét szembe
 Az elkésett szavak lavinája
 Az óra hét órát késett
 Fáj a has

A sietős hányások végét
 Nem lehet kivárni
 Nem lehet abbahagyni

Sietek
 Elkésni

A villamos galoppra vált
 Lustán gördülnek a hidak
 Messziről kúszik a folyó
 Sietek

Gúnyolódással mulattat az út
 Nem lehet kitérni
 Nem lehet meglógni
 Amíg odaérek
 odafutok
 Sem rét, sem ajkak, nincsenek, sem semmi

Az elkésett «Légy ott»-ok villamosai
 Az elkésett «Majdnem»-ek villamosai
 Száguldanak a késésben levő útra
 Pedig úgy tűnik, alig-alig
 Haladnak a szavak
 Valamilyen valahová

4.

Глаза о прошлом ратуют
 Сбежали бы назад
 Не утруждай утратами
 Свои глаза
 Не отпускай их в память
 В глухой лес лиц
 За ягодой за мхами
 Не падай ниц

Исподтишка поститься
 Ходи суров и чинн
 Любимы спят лица
 Личинками личин

A szemek a múlttal hadakoznak
 Visszafutnának
 Ne fáraszd veszteségekkel
 A szemeid.
 Ne engedd el őket az emlékezetbe
 Az arcok rengetegébe
 Bogyóért, moháért
 Ne borulj arcra

Lopva böjtölni
 Járj szigorúan és illően
 A kedves arcok alszanak
 Álarc-lárvaként.

5.

И снова длинно по-перонному
 А как хотелось устоять!
 Под языком неоперённая
 Гнездится надобность всё помнить

И прорезается опять
 Упорный зуб
 Под розовой десной
 Завяз
     и лезет из-под крика
 Зима

Но нынешней весной
Он также будет рваться в строй
И будет ныть под земляникой

És újra hosszan, mint a peronon
Hogy szerettem volna talpon maradni!
A nyelvem alatt még tollatlanul
Fészkel a szükség, hogy mindent felidézzek.

És kibújik újra
A makacs fog
A rózsaszín íny alól
Elakadt
    És kiáltás alól bújik elő
Tél
    De idén tavasszal
Ugyanúgy csatasorba akar állni
És újra sajogni fog a számoça alatt.

6.

Неужто, что ищет, найдёт?
Кто верит, неужто, обрещет?
Наш собственный, пёстрый помёт
Скрывает насущные вещи

Tényleg igaz, hogy amit keresel, azt megtalálod?
Tényleg igaz, hogy aki hisz, az talál?
A mi saját tarka guanónk
Eltakarja az életbevágó dolgokat.

ПРИВИЛЕГИИ/ PRIVILÉGIUMOK

1.

В обиняках
 Всегда при нас
 Броня бровей
 Кольчуга глаз
 Под телом страх
 Соблазн в словах
 Словами грей
 Скорей каркас
 За телом прах
 Без слов на нас
 Броня бровей
 Кольчуга глаз

A kertelésekben
 Mindig velünk van
 A szemöldökök páncélja
 A szemek páncélingje
 A test alatt félelem
 A szavakban kísértés
 Szavakkal melegítsd
 Gyorsan a vázat
 A testen túl por
 Szavak nélkül ránk
 Szemöldökök páncélja
 Szemek páncélingje.

2.

Бывает просто пишется
 Свободно строчки тратятся
 Откуда-то впрямь свыше
 Свисают чудо скатертью

Néha egyszerű az írás
 Szabadon szórom a sorokat
 Valahonnan egyenesen fentről
 Terülj-terülj asztalkaként ereszkednek le.

3.

Кто перед сном
Бросает дом
Тот днём – весь мир
А ночью сир

Скулит в саду
На лебеду
Да смотрит за
Свои глаза

Кто на обед
Ест солнца свет
Тот ночью сир
А днём – весь мир

Но мир сугуб
Для губ нет губ
Для рук нет рук
Дрожь – голый звук

Aki elalvás előtt
Elhagyja a házat
Az nappal – az egész világot
Éjszaka pedig árva

A kertben szüköl
A labodára
És vigyáz
A saját szemére.

Aki ebédre
Narfényt eszik
Az éjszaka árva
Nappal pedig – az egész világ.

De a világ egyedüli
Nincs az ajkakhoz való ajak
A kezekhez való kéz
Remegés – meztelen hang

4.

Подступы кончились
 Взломаны своды
 Голые гулкие
 Глыбы свободы
 Дали
 Но некуда
 Сны захлебнулись
 Светом залитые
 В скалы и скулы

A megközelítések elfogytak
 A boltozatok fel vannak törve
 A szabadság meztelen
 Kongó tömbjeit
 Adták
 De nincs hová
 Az álmok elfulladtak
 Fénnyel elárasztva
 A sziklákba és pofacsontokba.

5.

Придуманные Сциллы –
 - Харибды трут нас в прах
 В словах все наши силы
 Бессилия в словах

Kitalált Szkülák–
 - és Kharübdiszek őrlnek bennünket porrá
 Minden erőnk szavakban van
 Erőtlenségünk is szavakban.

6.

Кому пламенем гореть
Алым пламенем
Кому камнем в пруд лететь
Чёрным камнем

Пламя вспыхнет, осветит
Мир опляшет
И потухнет, на костёр
Пеплом ляжет

Камень в тину упадёт
Всколыхнёт муть
Через час уже покой
Гладкий омут

Kinek az a sorsa, hogy lángnyelvként égjen
Bíborszín lángként
Kinek az, hogy kőként hulljon a tóba
Fekete kőként

A láng fellobban, megvilágítja a
Világot, körbetáncolja
És ellobban, hamuként rakódik
A máglyára.

A kő hínárba esik
Felkavarja a zavarost
Egy óra múlva már nyugalom van
Sima az örvény.

ОЛЕНИНА/ SZARVASHÚS
(1964-69)

V. P.

1.

Животное с глазами водоёмами

Állat víztükör szemekkel

2.

Из хаоса из темноты -
Глазам моим две параллели
Но у порога красоты
Глаза перегорели

A káoszból a sötétből-
Szemembe két párhuzamos
De a szépség küszöbénél
A szemek kiégtek

3.

По лугам да по рощам
Из огня бег да в польмя
Ветер тело полощет
Ловит боли подолами

В лес олени олени
Проливаются сны в глазах
В вашей лени смятенье
Вам смятенье не высказать

Карь течет на колени
Я охотник и пленник ваш
В лес оделись олени
Страх великий – олений страж

Réteken meg ligeteken
 Csöbörből vödörbe
 A szél öblögeti a testet
 Ölszámra gyűjti be a fájdalmakat

Az erdőbe a szarvasok, szarvasok
 Kiömlenek az álmok a szemekben
 Lustaságotokban riadalom van
 Riadalmatokat nem vallhatjátok meg

Szemek barnája folyik a térdekre
 Vadászatok és foglyotok vagyok
 Erdőbe öltöztek a szarvasok
 Nagy félelem – szarvasstrázsa.

4.

Речка словно стебель
 На сыром ветру
 Ток проходит что ли
 По твоим суставам
 Оба серых ока
 Я тобой протру
 Вставив блеск потока
 По глазам – оправам

Ты же меня знаешь –
 Взбалмошен мой пыл
 Мир во мне как в луже
 Вверх ногами бродит
 Я влюбляюсь если
 Шансы прокутил
 Или если рано
 И ещё не в моде

A folyócska, mint egy inda
 A nyirkos szélben
 Áram futott át talán
 Az inaidon
 Mindkét szürke szemem
 Veled törlöm meg
 A patak fényességét
 A szemek helyére keretbe teszem.

Dagály apály
 Aztán dagályra dagály
 Kiönthetetlen dagály
 Nem sietős
 Aztán tengeri tajték
 És tengernyi tajték.

Zúg, csapkodja
 Arcom és nyakam
 Az áthatolhatatlan habos végtelen
 A fenékre csurgok,
 Némul a száztonnás
 Súlyzók örvénye.

7.

Слова слова
                     слова мои
 Нечёсанные дебри
 Во мху и в хвое рыщут дни
 Несчитанные вепри

Олений глаз –
                     - не утони!
 Какие длинные они
 Какие полные
                     Усни -
 И в них исчезнут дебри
 Пруды останутся одни
 Какие тёмные
                     Усни!
 И в них утонут вепри

Szavak, szavak
                                   szavaim
 Fésületlen bozót
 Mohában és túlevélben turkál naphosszat
 Számtalan vaddisznó

Szarvasszem –
                                   - ne merülj el!
 Milyen hosszúk
 Milyen kövérek
                                   Aludj el -
 És bennük eltűnnek a bozótok
 Egyedül a tavak maradnak
 Milyen sötétek
                                   Aludj el!
 És elmerülnek bennük a vaddisznók.

8.

Люблю без крыш и без фундаментов
 Влюбляюсь на ходу
 Непроходимые орнаменты
 В сквозном аду

Глаз преднамеренное почкованье
 На три зрачка
 Чтобы смотреть
                                   без имени без званья
 Без облачка

Fedél és alap nélkül szeretek
 Menet közben esek szerelembe
 Áthatolhatatlan díszítések
 A huzatos pokolban.

Szemek szándékos bimbózása
 Három szembogárra
 Hogy név és rang nélkül,
 Felhő nélkül
 Lehessen nézni.

9.

Глотки удел –
 Целые сутки
 Память глотать
   как ни тошно
 В своре судеб
 Жить в промежутках
 Между предверьем и прошлым

A garat osztályrésze –
 Egész napokon át
 Az emlékezetet nyelni
   Bármennyire is undorító
 A sorsok falkájában
 Intervallumokban élni
 A készülődés és a múlt között.

10.

Срок первый:
   Первый край крушений
 Попытки поприще постичь
 Окружность головокружений
 Явлений паралич

Első határidő:
   A kudarcok első helye
 Az életpálya megtalálására irányuló próbálkozások
 A szédülések köre
 A jelenségek bénulása.

11.

Я подавлюсь
   Позвольте говорить
 В словах
 Вдоль слов и под словами
 Вам говорить
 И даже с Вами
 Распиленные пополам

Слова не перестали быть мостами
Переходите по словам!

А если новые у нас мосты?
Или под старыми текут иные реки?
Другие языки

другие рты?

Скорей перебегай
до темноты

Их не узнаешь
И во веки

Дороги новой не найдёшь
Предместья выросли
И новый центр
И сплошь
Знакомые откуда-то калеки

Megfulladok
Hagyjatok beszélni

Szavakban
A szavak mentén és a szavak alatt
Hozzátok, sőt veletek
Beszélni
A félbefűrészelt szavak
Még mindig hídként szolgálnak
Keljeteek át a szavakon!

És ha új hidaink vannak?
Vagy a régiékek alatt más folyók folynak?
Más nyelvek

Más szájak?

Gyorsan fuss át,
Míg be nem sötétedik
Különben nem ismered fel,
És soha

Nem találisz új utat
Elővárosok nőttek ki a földből
És új központ
És
Valahonnan nagyon ismerősek a nyomorékok.

12.

Нам случайно с тобой не встретиться
 Через 10 случайных лет.
 Так безвстречно прошли года три.
 На чужих всё, на лишних смотри,
 На случайных. А найденных нет.

Прототип моих муз, мой музей,
 Мы живём в одном городе, вроде бы,
 Но друг к другу не ходим, не ходим.
 Все на новых, на праздных глазах.

Сколько сказок – домов проходных
 10 лет, 10 лет переехало!
 Передача из жизни с помехами.
 Заглушённые длинные волны
 Только в окнах вагонных видны,
 Только в тамбурах, прошлыми полных.

Вот такая волна в проводах, каряя заповедь
 Это ты. И кому-нибудь надо ведь
 Знать, что замок мной профершпилен,
 Узнавать позолоту на шпиле,
 Узнавать, узнавать города.
 Но не знаю, какой в тебе след,
 И какую разросся он ямою
 Или просекой в гуще советов
 И в какой непросохшей упрямой,
 Ледниковой глухой ты обиде.
 Как хочу, как хочу тебя видеть!
 И не знаю нового адреса

Véletlenül 10 véletlen évig
 Sem futunk veled össze.
 Így telt el találkozás nélkül három év.
 Idegeneket, feleslegeseket,
 Véletlenszerűeket nézz. Megtaláltak nincsenek.

Múzsáim prototípusa, múzeumom,
 Bár egy városban lakunk,
 Egymáshoz mégsem járunk, nem járunk
 Egyre csak az újakat a hiábavalókat szemléld.

Hány mese – hány átjáróház
 Költözött át 10 év, 10 év alatt.
 Tudósítás az életből vételi zavarokkal
 Elnyomott hosszúhullámok
 Csak a vonatablakokból látszanak,
 Csak a vagonok múlttal teli peronján.

Ilyen hullám vagy te a vezetékekben, a parancsolattal ellenkezve.
 Ez vagy te. Valakinek csak tudnia kell,
 Hogy elherdáltam a várkastélyt
 Megismerni az aranyozást a csúcsdíszen,
 Megismerni, megismerni a városokat.
 De nem tudom, benned milyen nyomot hagyott,
 És milyen árokká mélyült
 Milyen irtássá a tanácsok sűrűjében.
 És milyen makacsul kiszáríthatatlan,
 Jégkorszaki áthatolhatatlan a te sértődésed.
 Hogy szeretnék, hogy szeretnék látni téged!
 De nem tudom az új címedet.

Август 1973 г.
 1973. augusztus

13.

Лань моя, лань моя, лань моя,
 Самая, самая ранняя!
 Это ли, то ли предание,
 Одурь по омуту тканая,
 Ранняя, каряя самая.

Нужно ли, можно ли вынести
 Памяти зверской гадания?
 Самый насыщенный гостинец,
 Голод сулящий заранее
 В прорве холодных гостиниц
 Первое тёплое здание.

Dámvadam, dámvadam, dámvadam,
Legkorábbi, legkorábbi!
Ez, vagy az a legenda
Örvényből szótt kábulat,
Legkorábbi, legbarnább.

Kell-e, lehet-e elviselni
Az állati emlékezet jövődöléseit?
A legfontosabb ajándékot,
Mely előre éhezést ígért
A hideg szállodák feneketlen szakadékában
Az első meleg épület.

ВНУКИ УЧАТСЯ / TANULNAK AZ UNOKÁK

С. П. Путолову
Sz. P. Putolovnak

«Надо делать всё навыворот
Надо счастье брать за шиворот»
деда

«Mindent fordítva kell csinálni
Nyakon kell csípni a boldogságot »
nagyapa

1.

Ох обидели обидели
И некому пожаловаться
А кругом говорят «Сами видели»
А кругом говорят «Не стало»
Все в организме устало
Все в организме обилось
В сердце секунда застряла
Сердце остановилось

Это бесспорно и точно
В норме и по распорядку
Не отрезонишь отсрочку
Не подтасуешь взятку
Так беззастенчиво прочны
Что дико земном зверю,
И утром ревет «Не верю!»

Óh, megbántottak, megbántottak
És nincs kinek elpanaszolni
Köröttem azt mondják «De hisz magatok is láttátok»
Köröttem azt mondják «Elment»
Minden elfáradt a szervezetben
Minden elkopott a szervezetben
A szívben megrekedt a másodperc
A szív megállt

Ez vitathatatlan és pontos
 Rendszerekben van, ez a dolgok rendje
 Nem alkudhatsz ki haladékokat
 Nem zsírozhatod le csúszópénzzel
 Olyan gátlástalanul szilárdak
 Hogy a földi állatoknak szörnyű,
 És reggel azt üvölti «Nem hiszem el!»

2.

Только тратится
   тратится улица
 Полузабытых домов
 Полоумно-скрипящие дверцы
 В наглухо-тихий зов

Только катится катится зрение
 Ком без хвоста без лап
 Мимо окон зажжённых трением
 Кинутый по льду краб

Снова мерится
   мерится надобность
 В тыл возвращаться
   назад
 Но в движении врожжённая праздность
 Вечный пинок из врат

Csak fogy,
   fogy
 A félig elfeledett házak utcája
 A féleszű-nyikorgó ajtók
 Tompán-csendes hívásra

Csak siklik, siklik a tekintet
 Farkatlan, mancsatlan röggént
 A súrlódástól meggyulladt ablakok mentén
 Mint jégre hajított rák

Újra mérlegre kerül
   Mérlegre kerül
 A hátsószögbe való visszatérés
     szükségessége
 De működik a velünk született tétlenség
 Az örök rúgás a kapuból

3.

Ну что же
 Ну что же!
 Нет так нет
 Было и моложе
 Шли на тот свет,
 Жил почти счастливо,
 Через две войны
 Жизнь перевалила,
 Хоть не из проныр.
 Ясно и резонно,
 Просто как жердь.
 Исход законный
 Для жизни – смерть.

Только мы не знали.
 Или мы забыли.
 Наскоро детали.
 «Ты ли это, ты ли?»
 Пели за стеной.
 Как бы там ни в тыле,
 Все равно с войной.

Nincs mit tenni!
 Nincs mit tenni!
 Na nincs, hát nincs
 Mentek már el fiatalabbak is
 A másvilágra,
 Majdnem boldogan élt,
 Két háborún is
 Túllendítette őt az élet,
 Habár nem is volt ügyeskedő.
 Világos és ésszerű volt,
 Egyszerű, mint a cölöp.
 Az élet
 Törvényszerű kimenete a halál.

Csak mi nem tudtuk.
 Vagy elfelejtettük.
 Gyorsan a részleteket.
 «Te lennél az, pont te?»
 Énekeltük a fal mögött.
 Hiába vagy a hátországbán,
 A háború mégis jelen van.

4.

Подопытно живём
 А в память только поводом
 Неслышным лишним опытом
 Возможных следствий в нём
 Что годовых колец
   на дереве
 Со временем
   всё шире круг
 Уверенно
 Свивается венец

Kísérleti alanyokként élünk
 Az emlékezetben csak
 A bennük bekövetkező lehetséges következmények
 halk, felesleges tapasztalata okán
 Merül fel, hogy az évgyűrűk köre
   a fán
 idővel
   egyre szélesebb
 Magabiztosan
 Fonódik a korona

5.

Блок, например,
   уже классик для нас,
 Тот, кем был Лермонтов
   дедам,
 Образец, наставление, Спас
   в бедах.
 Канонизирует время,
 Подбирает идеи по пунктам,
 Утверждает в законное бремя
 Пережжённый раскол и бунт.
 Время, какой академик!
 Уравнивает, укладывает,
 Дабы мир консервировать сладким
 В памятники отливает
 Минувшие беспорядки

Blok, például,
 Már klasszikus számunkra,
 Olyan, mint nagyapáinknak
 Lermontov,
 Példakép, útmutatás, Megváltó
 a bajban.

Az idő szentté avat,
 Pontokba szedi a gondolatokat,
 Jóváhagyja a törvényszerű terhet
 A felégetett szakadást és lázadást.
 Micsoda akadémikus is az idő!
 Kiegyenlít, elrendez,
 Hogy édesnek konzerválja a világot
 Emlékművekbe önti
 Az elmúlt zavargásokat.

6.

На раскинутом лугу
 В заколдованном кругу
 Всем глазам моим покатым
 Выгнуться в дугу

Лёд на блюде голубом
 В штиле северном-морском
 Все глаза мои гостят там
 Утираясь дном

На хвосте у старых дней
 В слабой памяти моим когда-то
 Кувыркаться в ней

Az elterülő réten
 Az elvarázsolt körben
 Az összes lejtős szememnek
 Ívbe kell feszülnie

Kék tálcán jég
 Az északi-tengeri szélcsendben
 Minden szemem ott vendégeskedik
 Mederrel törölközővén

A régi napok uszonyán
Gyenge emlékezetemben az enyémekek egykor
Benne bukfenceztek.

7.

Холодная вода
покой
Согретый кварцевый песок
Осоки выцветший пучок
Смиранный блекло-голубой
Спит небосвод вниз головой
Зелёно-серая вода
Ласкаясь лижет осыпь дюн
И грязно-розовый валун
И лишь средь сосен провода
Наминает города

Ох, пятьдесят рентген ещё
Вполне приличное житьё!

Hideg víz
nyugalom
Megmelegedett kvarcos homok
Kifakult sáscsomó
A szelíd, fakókék
Égbolt fejjel lefelé alszik
A szürkés-zöld víz
Becézve nyaldossa a dűnék omladékát
S a piszkos-rózsaszín hömpölykövet.
És csak a fák közt húzódó vezetékek
Emlékeztetnek a városokra.

Óh, ötven röntgen még
Egészen tűrhető élet!

Ugyan hol
 Ugyan hol
 Nőtték ki
 Kell-e
 Lehet-e
 Kibújtak
 Kinőtték
 Kibújtak
 Kizöldültek
 Kifordítottak
 Alakváltók
 Tajtékos hajók
 Lehet-e?
 Kell-e?
 Kinőtték
 Ha
 Bárcsak
 Kinőnének!
 Kilopták
 Kitépték
 Kikaparták
 Kineveltek
 Kikunyeráltak
 Ti ne tudnátok
 Kisegíteni?

10.

Мы циклопы мы циклоны
 Смерть вам, стойкие законы

В бой бежим на ветхих божей
 По Европе рать двуножит

Мы без прадедов надменных
 Мы из снов послевоенных

В мир пришли на вопли Геи
 Мстить, мы видеть не умеем

Только в ярости указы
 Род наш новый – одноглазый

Что наследство примут дети?
Место чистое на свете

Мы циклоны мы циклопы
Мы не видели Европы

Küklopszok vagyunk, ciklonok vagyunk
Halál rátok, szigorú törvények

Harcba szállunk a régi istenek ellen
Európán át vonul a sereg

Nincsenek kevély őseink
A háború utáni álmokból jöttünk

Gaia üvöltésére jöttünk a világra
Bosszút állni, látni nem tudunk

Csak a rendeletek dühösek
Nemzetségünk új, egyszemű

Mit kapnak örökül a gyerekek?
Tiszta helyet a világban

Ciklonok vagyunk, küklopszok vagyunk
Nem láttuk Európát.

11.

Европа Эренбурга/ Ehrenburg Európája

Украденная в тёлки
Не уплыла назад
Растила клёны ёлки
И сны под рыжей чёлкой
И к снам азарт

Моя Европа
Моя сторона
Твои оборки штопаю
Твои калейдоскопы я
Кручу со дна

Вся в моих заборах
 Мой личный мир
 В подпорках и опорах
 Колдунья ты и кора ты
 Театр и тир
 Под шум твоих капризов
 Тобой возвращён
 На память я нанизывал
 Зрочки твоих девизов
 Родов времён

Из сказочниц я кликаю
 Тебя в учителя
 Одета каликою
 Укрытая уликою
 Моя земля

Az üszőnek elrabolt Európa
 Nem tért vissza
 Juhart és fenyőt nevelt
 És álmokat vörös üstöke alatt
 És irántunk érzett tüzet.

Én Európám
 Én vidékem
 A te fodrodat stoppolom
 A te kaleidoszkópodat
 Forgatom a fenékről.

Kerítéseimben vagy egészen
 Személyes világom
 Támasztékokban és alátámasztásokban
 Varázsló vagy és koré
 Színház és céllövölde
 Szeszéyeid zaja mellett
 Általad felnevelve
 Emlékbe felfűztem
 Jelszavaid pupilláit
 A szülések idejéből.

A mesemondók közül
 Téged hívlak tanítónak
 Zarándoknak öltözve
 Bizonyítékba öltözve
 Én földem

12.

Спешили без оглядки
 Не сглаживали складки
 И книги без закладки
 И двери впрыть
 Душа за мир болела
 Но радовалось тело
 И просто и по делу
 Хотелось жить

«За дело и за слово
 Возделать землю снова!
 Ведь магма не готова
 Ещё остыть»
 От ветра в снах свистело
 И не хватало тела
 И просто
                                   как по делу
 Хотелось жить

Fejvesztve siettünk
 Nem simítva el a ráncokat
 A könyveket könyvjelző nélkül becsukva
 S az ajtókat nyitva hagyva
 A lélek sajgott a világért
 De a test örült
 Egyszerűen és célszerűen
 Élni vágyott

«A tettért és a szóért
 Újra megművelni a földet!
 Hisz a magma nem kész még
 Kihűlni»
 Az álmokban szél fűtyült
 És hiányzott a test
 És egyszerűen
                                   Magától értetődően
 Élni vágyott.

13.

Летняя песенка/ Nyári dalocska

Я еду опять
 В ту самую сторону
 В которой моря
 На речки разорваны
 В них небо течёт
 По руслам с названием
 И каждый черёд
 Изучен заранее
 Там дождь не беда
 И сквозь излияния
 Блестит лебеда
 В подмокшем сознании
 А после дождя
 Лишь после
 Бездонное
 Стечение дня
 Без крыш, без заслонок
 И еду опять
 Туда где сцепления
 Нельзя не понять
 Не должно измерить
 В морях не стоят
 Глаза водолазами
 Там только подряд
 Течение и связность
 Пусть ночью в дожде
 Течение то – праздное
 Но где были
   где
 Прозорливей праздники
 Где были крупней
 Когда были утренней
 В течение тех дней
 Те праздники внутренни
 Вы тоже правы
 Когда вдруг хотите
 В излишки травы
 В хлопущки отплытий
 Пусть выскажут: «Путь
 Далёк от скрещений»
 С лица не спихнуть

Дарёного зрения
И если в пути
Встречаешь развилину
Потянет уйти
Из кож, из усилий
Из сцепленных рук
С подачкой бездыханной
Там - замкнутый круг
И тот с входом с выходом
И сушеный зной
Не просится в панику
Там лето с травой
Зелёной и ранней
Но где это «то»
В какую нам сторону
Я еду давно
И снова и сова
Туда где моря
На реки разделены
И не жили дня
Без дури и зелени
Сама же вода
Прозрачна и призвана
Служить не годам
А просто всем сызнава
До одури синь
Небесная катится
В тех реках

Покинь

Попробуй объятья!
И снова туда
Я еду заранее
Крошу города
И прячу в кармане
Глаза протереть
Понять – живы оба
Увидят и впредь
Маршруты особые
Тот самый маршрут
В ту самую сторону
Туда и бегут
Дороги с вагонами
И я с ними в пыл
Сливаюсь стремления
Оставить здесь пыл

В кустах и в сомнениях
 И ехать туда
 Выдавливает дали
 Пока провода
 Назад не сбежали

Ismét úton vagyok
 Arra a bizonyos helyre
 Ahol a tengerek
 Folyókra szakadtak
 Bennük az ég folyik
 A különböző nevű medrekben.
 És minden sor
 Előre ismert
 Az eső nem okoz gondot
 S az áradáson keresztül
 Ragyog a laboda.
 Az átmedvesedett tudatban
 Eső után meg,
 De csak utána,
 A nap
 Feneketlen lefolyása
 Tetők nélkül, csappantyúk nélkül
 Ismét úton vagyok
 Oda, hol a kapcsolódásokat
 Nem lehet megérteni
 Nem kell megmérni
 A tengerekben nem állnak
 Szemek búvárként
 Ott egybefolyik
 A lefolyás és a folyamatosság
 Legyen bár éjszaka az esőben
 Az a lefolyás – hiábavaló
 De hol voltak,
 hol
 Előrelátóbbak az ünnepek
 Hol voltak nagyobbak
 Hol voltak reggelibbek
 Azoknak a napoknak a során
 Azok az ünnepek belülről jöttek
 Nektek is igazatok van
 Mikor egyszerre odavágytok
 Hol bőven van fű
 Hol látványos az elhajózás

Hadd mondják: «Messze esik az út
 a kereszteződésektől»
 Az arcról nem lehet lelökni
 Az ajándékba kapott látást
 És ha az úton
 Elágazásra bukkansz
 Arra indít, hogy
 kibújj a bőrödből
 az erőfeszítésekből
 Az összekapcsolt kezekből
 Az élettelen alamizsnával
 Ott – zárt a kör
 Bejárattal és kijáráttal
 És a szárított forróság
 Nem okoz pánikot
 Ott a nyár
 Füve zöld és korai
 De hol van az a «bizonyos»
 Milyen irányba
 Régóta úton vagyok
 És újra és újra
 Oda, hol a tengerek
 Folyókra oszlanak
 És egy napig sem éltünk
 Bódítók és zöld nélkül
 Maga a víz
 Áttetsző és arra szolgál
 Hogy ne az éveknek szolgáljon
 Hanem megint mindenkinek
 A bódulatig kék
 Ég tovagördül
 Azokban a folyókban
                                 Próbáld meg
 Elhagyni az öleléseket!
 És újra oda,
 Előre utazom
 Morzsolom a városokat
 És a zsebemben rejtek
 Valamit, amivel megtörölhetem a szemem.
 Felfogni, hogy mindketten életben vagyunk
 Meglátják ezután is
 Különöseket az utak
 Az a bizonyos útvonal
 Abba a bizonyos irányba
 Oda futnak

Az utak is a vagonokkal
És velük én is lázasan
Összeolvadok, a törekvéseket
Itthagyni a lázat
A bokrokban és a kételkedésekben
És utazni oda
Kiprészelné a távolságokat
Amíg a vezetékek
Visszafelé nem futnak.